

NINO SARABUTRA RED EARTH AND GREEN PAPAYA

17.02.2024

30.03.2024

AT ARDEL'S THIRD PLACE GALLERY
(THONGLOR SOI 10)

ARDEL
THIRD PLACE GALLERY

Red Earth and Green Papaya

โดย นิโน สาระบุตร

บทความโดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วุฒิกร คงคา

Red Earth and Green Papaya ของ นิโน สาระบุตร คือการสำรวจเข้าไปในหลากหลายบริบทของท้องถิ่นอีสาน โดยเริ่มจากการท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ พร้อมๆ กับการบันทึกไว้ด้วยภาพถ่ายมากมาย ประกอบกับความเป็นคนอีสานโดยกำเนิด รวมถึงช่วงเวลาของการระบาดของโควิด-19 ทำให้เธอต้องกลับบ้านบ่อยขึ้นเพื่อดูแลแม่ เหล่านี้ นำมาสู่แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานชุดนี้ ซึ่งขยับขยายผสมผสานกับความเป็น "ศิลปินเชรามิก" ที่ผูกพันอยู่กับ "ดิน" และ "การเผา" มาโดยตลอด

Red Earth ในความหมายของ "ดินสีแดง" จึงแทนความหมายถึงวิถีชีวิตของคนอีสานในบริบทหนึ่ง ผ่านวัตถุ "เครื่องปั้นดินเผา" กับภาชนะอย่าง "ครก" ซึ่งทำหน้าที่สำคัญในการสร้างสรรค์เมนูอาหารที่โด่งดังไปทั่วโลก อย่าง "ส้มตำ" ที่ต้องใช้มะละกอดิบสีเขียวหรือ "Green Papaya" เป็นหัวใจหลักในการปรุง ทั้งครกและมะละกอ ล้วนมีต้นกำเนิดมาจาก "ดิน" และผลผลิตจากดินทั้งสองสิ่งนำไปสู่วัฒนธรรมย่อยของ "ท้องถิ่น" ที่แข็งแรง จนเผยแพร่ ออกไปสู่ "อินเตอร์" อย่างทรงพลังและโด่งดัง

พลังอำนาจของวัฒนธรรม "ส้มตำ" และอุปกรณ์ "ครก" ซึ่งเป็นวิถีชีวิตของคนไทย ได้ส่งสารความหมายของความเชื่อที่มีรากเหง้ามาจากบรรพชน ทว่ามันกลับ "ร่วมสมัย" ในสถานะที่ถูกทำให้เกิดความหลากหลายของรสชาติอย่างมาก สุดแต่ใครจะสร้างสรรค์เมนูนี้ให้พลิกแพลงไปได้อย่างไร ความหลากหลายของ "รสชาติ" ที่กำลังสะท้อนความเป็น "ชาติ" ได้เป็นพาหนะทำให้ส้มตำเคลื่อนออกไปจากจุดเดิมที่เป็นอยู่ไปสู่ความเป็น "นานาชาติ" ในฐานะอาหารประจำชาติ ส้มตำจึงกลายเป็นแบรนด์ของคนไทยและคนอีสาน ซึ่งหมายรวมถึงครกดินเผาและสากไม้อีกด้วย

นิโนมองเห็นถึงพลังอำนาจของวัฒนธรรมการกินและปรุงอาหารชนิดนี้ ในฐานะของความเป็ศิลปะที่มีอัตลักษณ์ อัตลักษณ์ของคนปรุงที่อาจจะมึรสมือซึ่งไม่เคยซ้ำ การผลิตซ้ำของส้มตำ จึงไม่ใช่พลังของเครื่องจักร แต่มันคือ โครงสร้างการหลอมรวมวัตถุดิบที่ไม่เสถียร และจังหวะการปรุงเพื่อควบคุมรสชาติที่มีรายละเอียดแตกต่างกันไป แม้จะเป็นคนคนเดียวที่ปรุงก็ตาม ผลของการสังเกตชนิดนี้ นำมาสู่การตีความถึง "พลวัต" และความหมายของการเคลื่อนไหวที่ไม่หยุดนิ่ง นำมาสู่หัวใจหลักของนิทรรศการนี้

นิทรรศการนี้ใช้ "ครก" เป็นสัญลักษณ์ในการสร้างพลวัต หรือขับเคลื่อนบริบทที่เคลื่อนไหว ซึ่งเริ่มตั้งแต่การร่วมปั้นครกขึ้นมาใหม่กับช่างปั้นในชุมชน "ไทญ้อ" ที่เชี่ยวชาญเรื่องภาชนะเครื่องปั้นดินเผา แห่งอำเภอกำอู่น นครพนม จำนวนกว่า 300 ลูก โดยแต่ละลูกแสดงอัตลักษณ์ที่ไม่เหมือนกันในฐานะ Art Form กล่าวคือ จากปากครกที่กลม กลายเป็นเหลี่ยม และมีฟังก์ชันเพื่อการติดตั้งได้หลายแบบ ซึ่งครกทั้ง 300 ลูกจะถูกเจาะรูเป็นวงกลมที่กัน เพื่อจะติดตั้งแผ่น UV Print บนแผ่นอะคริลิควงกลม ซึ่งบรรจุภาพถ่ายที่นิโนเก็บภาพสถานที่ต่างๆ ในอีสานที่ท่องเที่ยวมา เช่น ตลาดนัดไท-ลาว กำอู่น, พระธาตุพนม พระธาตุเรณูนคร พระธาตุมรุกขนคร วัดมหาธาตุ นครพนม, ฟ้าแต้ม, สามพันโบก, แก้วพันโบก อุบล, เมืองเก่าเขมราฐ, ทุ่งดอกหญ้าริบเสด็จ น้ำตกสร้อยสวรรค์, งานไหลเรือไฟ เมืองนครพนม เป็นต้น

ครกทั้งหมดถูกวางตะแคงนอนติดตั้งเรียงซ้อนเป็นชั้นๆอยู่ในโครงสร้างสี่เหลี่ยมของไม้ไผ่ซึ่งถูกผูกขึ้นโดยอ้างอิงโครงสร้างของ "เรือไฟ" ในประเพณีสำคัญของชาวนครพนม ซึ่งนี่โน้ประทับใจในความอลังการสวยงามที่เกิดจากน้ำพิกน้ำแรงอันสามัคคีด้วยพลังความเชื่อและศรัทธาบวกรวมกับความคิดสร้างสรรค์ของชุมชนโครงสร้างของเรือไฟถูกลอกเลียนและย้ายบริบทเพื่อสื่อสารสิ่งใหม่ สารตั้งต้นที่เรียกร่องผู้ชมเข้าไปส่องดูภาพถ่ายวิถีชีวิตและทัศนียภาพอีสาน ครกในบริบทใหม่ จึงทำหน้าที่เหมือน "Viewfinder" ที่มองผ่านเลนส์อะคริลิก ในการสำรวจมุมมองของโน้ อีกชั้นหนึ่ง

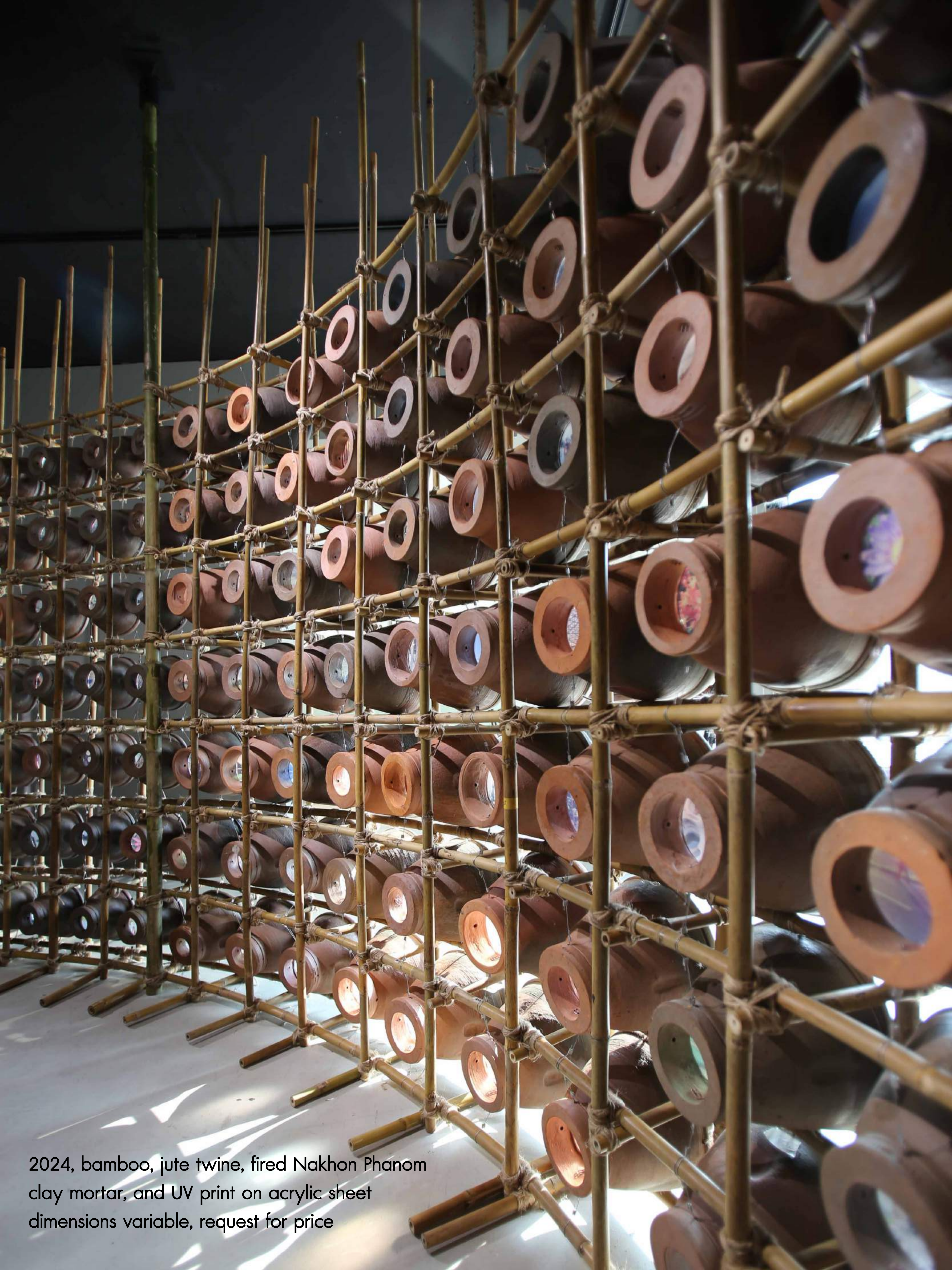
ครกกับสาก ในอีกบริบทหนึ่ง ถูกตัดทอนรูปทรงให้เรียบง่าย เพื่อนำไปสร้างภาพพิมพ์ Monoprint บนผ้า ก่อนที่จะถูกนำไปเย็บติดกับถุงผ้าหลายขนาดติดตั้งอย่างสวยงาม ด้วยความคิดที่มองถุงผ้าว่าเป็นสิ่งพกพาและเคลื่อนย้ายได้ตลอดเวลา มันคือการสร้างความเคลื่อนไหวให้ครกจริงๆ เปลี่ยนแปลงตัวเองไปสู่ภาพแทนที่ก่อสร้างนัยศาสตร์แบบใหม่ ด้วยระบบการพิมพ์ด้วยมือที่ไม่ซับซ้อน ส่งผลให้ถุงผ้าที่ก่อสร้างออกมาจากแคนวาส อยู่ก้ำกึ่งระหว่างความเป็น Art Piece ชั้นสูงที่แสดงตัวตนเป็น Original ด้วยความศักดิ์สิทธิ์ กับความเป็น Mass Product ที่มีฟังก์ชันทั่วไปในชีวิตประจำวัน แต่ละถุงผ้า ยังคงบรรจุอัตลักษณ์ของใครของมันที่หลากหลาย ทั้งๆ ที่ในภาพรวมของผลงานมันดูคล้ายการผลิตซ้ำด้วยเครื่องจักร แต่ก็เห็นถึงความแตกต่างเมื่อพินิจในแต่ละชิ้น อุปมานี้อาจจะสอดคล้องกับความหมายแทนอัตลักษณ์ของคนปรุงส้มตำที่ต่างก็มีรสมือเป็นของตนเอง

หลังจากกระบวนการพิมพ์บนผ้า แม่พิมพ์แผ่นอะคริลิกใดยังแสดงตัวตนของมันอย่างสวยงาม และถูกนำมาจัดวางใหม่ ความเป็นเข้าหลอมให้กับถุงผ้าเหล่านั้นในสถานะของความเป็นแม่พิมพ์ในฉบับดั้งเดิม มันย่อมถูกปฏิเสธคุณค่าเพราะผลสำเร็จของตัวมันเป็นเพียงพื้นที่รองรับสีซึ่งถูกกด เพื่อจะส่งสุนทรียศาสตร์ผ่านการบีบอัดไปสู่ผืนผ้า แต่นี่โน้กลับเห็นความงามของขั้นตอนนี้ รวมถึงคุณสมบัติของตัวมันเองแท้ๆ ของความเป็นแม่พิมพ์ ความเป็น Material จริงๆ จึงก่อรูปความงามอีกชนิดหนึ่งขึ้นมา และเป็นเอกเทศโดยตัวของมันเอง

ในบริบทสุดท้าย ครกได้แสดงตัวตนด้วยกระบวนการและผลลัพธ์ทางจิตรกรรมขนาดใหญ่ ชุดสีที่เหมือนถูกเคี้ยวกรำมาจากดินอีสานดิบแฉะ ส่งประกายอร่ามของตัวแทนวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่กลายร่างไปสู่ความเป็น Formalism ในแบบกึ่งนามธรรม มันดูต่างออกไปจากเทคนิคภาพพิมพ์ในการจำลองมายาคติที่กำลังเดินทางไปสู่โลกแห่งอุดมคติ Red Earth and Green Papaya จึงเหมือนการจำลองโลกอุดมคติของโน้เอง ผ่านคุณสมบัติที่หลากหลาย อัตลักษณ์ของวัตถุตลอดจนกระบวนการสร้าง และผลลัพธ์มันคือการใช้โครงสร้างแบบหนึ่งเป็นปฐมฐานและยับยั้งขยายออกไปสู่ภูมิภาคอื่น ๆ ของภาษาทางศิลปะ และด้วยความเป็นศิลปินที่ให้คุณค่ากับความเป็น Materialism ที่ผูกติดอยู่กับ Spiritual อย่างแนบแน่น ทำให้งานชุดนี้เดินมาสู่จุดบรรจบกัน ของการกลับไปมองรากเหง้าตนเองพร้อมๆ กับมองออกไปข้างหน้าว่าจะนำภูมิปัญญาของบรรพชนไปสู่อุดมคติสูงในโลกที่กำลังปั่นป่วนปรวนแปร ได้อย่างไร

2024, fired Nakhon Phanom clay mortar and needle wood pestle
dimensions variable, 999 baht/each

2024, bamboo, jute twine, fired Nakhon Phanom clay mortar, and UV print on acrylic sheet dimensions variable, request for price

2023, acrylic on canvas
185 x 173 cm/each
120,000 baht/each

2024, fired Nakhon Phanom clay mortar
and light bulb
35 x 35 x 35 cm/each
23,000 baht/each

2024, monoprint with oil paint
on upcycled fabric
dimensions variable
3,500 baht/each

2024, collage of oil on acrylic sheet
48 x 48 cm/each
35,000 baht/each

Red Earth and Green Papaya

Author: Assistant Professor Wutigorn Kongka

Red Earth and Green Papaya by Nino Sarabutra explores the various local contexts of the Isan region through her journey and the numerous photos she has captured along the way. As a native of the Isan area, Nino had to return home more often during the COVID-19 outbreak to care for her mother. These reasons, combined with her passion for ceramics as a “ceramic artist”, have inspired this series of art that incorporates elements of clay and firing that have always been part of her.

Red Earth, in the sense of “the red soil”, refers to the core of the Isan people’s way of life in a particular context through objects such as pottery and containers like mortars, which play a significant role in creating one of the world-famous dishes called ‘Somtum’ whose main ingredient is raw papaya or “Green Papaya”. Both mortars and papaya have their origins in the “soil”, and the products from the soil have led to a strong, “local” subculture that has spread powerfully to the international community.

The power of “Somtum” culture and its traditional equipment, the “mortar”, are integral parts of Thai people’s lives. This cultural practice conveys a message of ancient beliefs rooted in the Thai ancestors. Yet, it remains “contemporary” with its wide range of flavors, which can be as authentic or creative as one desires. The broad spectrum of “flavors” that Somtum offers reflects the idea of “nation” that has acted as a vehicle for the dish to transcend its origins and become an “international” food. As a result, Somtum has become a trademark of the Thai and Isan people, encompassing not only the dish itself but also the clay mortars and wooden pestles used to prepare it.

Nino recognizes the power of this gastronomy culture as a unique art form. The cook’s identity is evident through their unique tastes that can never be replicated. Therefore, the reproduction of Somtum is not from the machines but rather a fusion of unstable ingredients and precise timing of cooking to control the flavors. Even if cooked by the same person, the taste can be different. Such an observation leads to the interpretation of “dynamism” and the meaning of constant flow, which takes us to the heart of this exhibition.

This exhibition utilizes “mortar” as a significant symbol to create dynamism and fluidity in terms of context. The process begins with the joint creation of over 300 brand-new mortars that the artist crafted together with skilled potters from the “Tai Yor” community in Tha Uthen District, Nakhon Phanom. Each of these mortars has a remarkable identity and serves as an art form, with its usual round mouth altered into a square shape, adding versatile functions for diverse types of installation. The mortar displayed in the exhibition has a circular hole at the bottom meant to hold a UV-print acrylic slab, which contains a photograph taken by Nino during her travels to various places in the Isan region. Some of the places featured in the photographs include the Tai-Lao Market, Tha Uthen, Phra That Phanom, Phra That Renu Nakhon, Phra That Marukkha Nakhon, Wat Mahathat in Nakhon Phanom, Pha Taem, Sam Phan Bok,

Kao Phan Bok in Ubon Ratchathani, Khemarat Old Town, wildflower fields, Soi Sawan Waterfall, and 'Lai Reua Fai' (Illuminated Boat Procession) in Nakhon Phanom.

All the mortars are placed on their side and stacked in layers inside a rectangular bamboo structure, tied up to resemble the "illuminated boat" that appeared in an important tradition of the people of Nakhon Phanom. Impressed by the beauty and splendor of the effort, the unity, belief, faith, and creativity that the local community put into such a creation, Nino has reproduced the structure of the boat before moving it into a different context to communicate something new. The resulting artwork invites viewers to look at photos of the Isan way of life and scenery, while the mortars in their new context act like a "viewfinder" that allows people to look through an acrylic lens and explore another layer of Nino's perspective.

The design of mortars and pestles is simplified to create a monoprint on fabric sewn onto a tote bag of varying sizes. The bags are then installed beautifully on the wall. The idea that tote bags are portable and can be moved around easily creates a flow for the mortar to actually transform itself into a representation that brings a new aesthetic. The simple hand printing system results in the bags that are caught between being a high-class art piece expressing sacred originality and a mass-produced product with general functions in daily life. Although the bags may appear to be machine-made reproductions, each piece still retains its unique individual identity. Upon closer examination, the differences between each artwork become apparent. This comparison can be similar to the distinct flavors of Somtum, a dish whose identity is defined by outstanding cooking styles and personal touches.

After printing on the fabric, the acrylic molds were also rearranged to express themselves beautifully. Although these acrylic slabs were originally used to make tote bags, their value is still considered invalid since they only serve as a surface to transfer the aesthetics through crushed paint and compression onto the cloth. However, Nino sees the beauty in the process and appreciates the mold's qualities as a real material, creating another type of beauty that stands on its own.

In the final context, the mortars have portrayed themselves as large-scale paintings. The set of colors used in these paintings seem to have been extracted from the dry Isan soil, giving off a representative aura of local culture that has been transformed into a semi-abstract style of Formalism. This is different from the printmaking technique of simulating a myth that travels toward a utopia. Hence, Red Earth and Green Papaya is similar to a simulation of Nino's utopia through the use of various properties and identities of the objects as well as the creation process and results. The series is an expansion of a basic structure into other artistic landscapes and, as an artist who values materialism that is closely tied to spirituality, this series of works has journeyed with her to a convergent point where one can look back at one's roots and look ahead with the idea of the application of ancestral wisdom to help reach the ideal happiness in a world that is in turmoil.

NINO SARABUTRA

SOLO EXHIBITION

- 2022 'NOW OR YESTERDAY?' 4 Cromwell Place, London, UK
- 2020 'EAT I DRINK I LOVE' ART SPACE BY MOCA at Four Seasons Bangkok, Thailand
- 2020 'RAINING' MOCA BANGKOK, Thailand
- 2018 'Live, Love and Let Die II' SO Gallery ChangChui, Bangkok, Thailand
- 2017 'What We Do for Love', ARDEL's Third Place Gallery, Bangkok, Thailand
- 2015 'What Are We Drinking?' solo exhibition, ARDEL's Third Place Gallery, Bangkok, Thailand
- 2014 'What Will You Live Behind?' The Meditation Hall - Wat Phanitaram, Chachoengsao, Thailand
- 2013 'What Will You Leave Behind?' ARDEL's Third Place Gallery, Bangkok, Thailand
- 2011 'To Live or to Live a Good Live' Creative House Bangkok Inspired by Toyota, Bangkok, Thailand
- 2011 'Live, Love and Let Die' ARDEL's Third Place Gallery, Bangkok, Thailand
- 2010 'Turn Me On' Rotunda & Garden Gallery, Bangkok, Thailand
- 2009 'Exploring Love' ENJOY-Studio 5, Phuket, Thailand
- 2009 'Exploring Love' Rotunda & Garden Gallery, Bangkok, Thailand

GROUP EXHIBITION

- 2023 'HOUSE OF POTS' Queen Anne townhouse, London, UK
- 2023 'HORNBILL VILLA' for 'UNFOLDING BANGKOK', Benjakitti Forest Park, Bangkok, Thailand
- 2021 'BE HERE NOW' for 'PAINTING X' XSPACE Gallery, Bangkok, Thailand
- 2021 'What Will You Live Behind?' for 'DECORATIVE ARTS Silpakorn DESIGN FOR ALL' exhibition, Bangkok, Thailand
- 2021 'What Will You Live Behind?' for '2021 Sovereign Asian Art Prize Finalists' Exhibition, Hong Kong
- 2021 'Your Singapore' for 'PASSION MADE IMPOSSIBLE', Jo's House, Singapore
- 2019 'TOUR DU MONDE EN 14H' Cite Internationale des Arts, Paris, France
- 2019 'GIFT I TRIBUTE I TABOO - WHAT ARE WE GIFTING?' duo exhibition, ARDEL's Third Place Gallery, Bangkok, Thailand
- 2018 'What Will You Live Behind?' official participation of Bangkok Art Biennale, Thailand
- 2016 4th Southeast Asian Ceramics Festival: Tree of Life, Ayala Museum, Manila, Philippines
- 2016 'Tribute' group exhibition, Sombatpermpoon Gallery, Bangkok, Thailand
- 2015 'Frontiers Reimagined' group exhibition, Museo di Palazzo Grimani, an official collateral event of 56th International Art Exhibition La Biennale di Venezia, Venice, Italy
- 2014 'Anthropos', Sundaram Tagore Gallery, New York, USA

- 2014 Etching - Eroticism in Thai Mythology, group exhibition, Toot Yung Art Center, Bangkok
- 2013 'Anthropos', Sundaram Tagore Gallery, Singapore
- 2012 'Southeast Asian Ceramics' group exhibition, DAO ART SPACE, Xi'an, China
- 2012 'Southeast Asian Ceramics' group exhibition and permanent collection, FULE International Ceramic Art Museums, Fuping, Shaanxi, China
- 2012 'SurVivArt – Art for the Right to a Good Life' at Galerie Meinblau, Berlin, Germany
- 2003 Selected work on show at Quay Art Centre, the Isle of Wight, UK
- 1991 Thailand National Ceramics Exhibition, Bangkok, Thailand
- 1990 Thailand National Ceramics Exhibition, Bangkok, Thailand

RESIDENCY

- 2019 Cite Internationale des Art Paris, Paris, France
- 2012 Fuping Pottery Art Village, Shaanxi, China
- 2003 The Sculpture Academy, Lecturer and Ceramic Artist in Residence, London, UK

ADVERTISING CAREER

- 2008 The Bandits Bangkok, Creative Consultant
- 2006-2008 Maxima Kiev, Ukraine, Creative Coach
- 2005-2006 24 SEVEN, Bangkok, Managing and Creative Director
- 2003-2004 Khem Communications, Bangkok, Creative Director
- 2003-Present Campaign Brief Asia, Australia, Senior Writer
- 1995-2002 Leo Burnett, Bangkok, Senior Copywriter
- 1994-1995 Thai Image & Asatsu, Bangkok, Copywriter
- 1991-1993 Khem Communications, Bangkok, Copywriter

EDUCATION

- 1992 Bachelor of Arts (Hon) in Ceramic Arts, Silpakorn University, Bangkok

